

Kracht naar Kruis

MEDITATIE

Zegenend ging Jezus heen

“En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde, en werd opgenomen in de hemel.”

Lukas 24 : 51.

Er is een opvallende overeenkomst tussen het begin en het einde van het evangelie naar de beschrijving van Lukas. Het begint in de tempel en het eindigt in de tempel. In beide verhalen staat een priester centraal. In het eerste hoofdstuk een priester die de zegen niet kan uitspreken. Hij was met stomheid geslagen. In het laatste hoofdstuk zien we Jezus, Die Zijn koninklijk-priesterlijke woorden met Zijn zegen onderstreept.

In deze samenhang en de daarbij behorende woorden ligt eigenlijk heel het Evangelie opgesloten. Jezus voer ten hemel, nadat Hij Zijn laatste preek had gehouden. Hij heft Zijn handen op, om Zijn discipelen te zegenen. Daarin betoont Hij Zich de echte Priester, Die het volk mag zegenen. Zo neemt Hij afscheid van Zijn discipelen. Dat wil twee dingen zeggen: in de hemel zal Hij als Priester voor hen optreden. Vervolgens: de zegen van dat priesterwerk komt Zijn kerk op aarde ten goede. Een lijn naar boven en één naar beneden! De zegen noemde ik de onderstreping van Zijn afscheidswaarden. In die woorden

zitten drie elementen: proclamatie, opdracht en belofte. Zijn zegen is effectief, omdat Hij op de troon bij de Vader alle macht heeft. Hij kan en zal Zijn heilzame heerschappij aanwenden. De zegen is daarvan het teken en de garantie.

Onwillekeurig denken we aan de vloek die God heeft uitgesproken na de zonde van Adam en Eva in het paradijs. Vervloekt betekent door God verlaten te zijn. De vloek werd in de verbanning uit het paradijs voltrokken. De vloek houdt in, dat de mensen God tegenover zich vinden. Ze zullen niet Zijn goedheid noch Zijn liefde kunnen verwachten, maar Zijn toorn en Zijn oordeel. En is hier op hemelvaartsdag de hemel geopend voor onze Heere Jezus Christus. Hij laat Zijn zegen op aarde vallen. In plaats van de vloek zegt Hij de zegen toe. Jezus heeft gezegd: het is nuttig voor u dat Ik wegga (Joh.16 : 7). Het nut ligt hierin dat Hij ons ten goede in de hemel werkzaam is. Op aarde zal blijken wat Hij in de hemel doet. Dat zal in het bijzonder uitkomen in de uitstorting van de Heilige Geest.

Hemelvaart is in de reeks van heilsfeiten geen eindpunt, maar een doorgang. Aan het Koningschap van Jezus in de hemel komt een eind. Het staat beschreven in 1 Korinthe 15 vers 24 tot en met 26. De hemelvaart is ook in die zin een doorgang, dat zij de voorwaarde is voor de zending van de Geest. Hemelvaart vindt haar vervolg in het heilsfeit van Pinksteren: de Geest komt naar de aarde.

In de tussentijd mogen we de Heere Jezus als de biddende Hogepriester in de hemel aanroepen. Juist nu we op aarde met de gevolgen van de zonde, dat is de vloek, te maken hebben, mogen we Hem vragen om Zijn zegen. Deze bewerkt het tegendeel van de vloek.

Als God zegent, betekent dat niet dat we alleen maar voorspoed hebben. Evenmin betekent het dat de gevolgen van de zon-

de alle nu reeds ongedaan worden gemaakt.

Zegenen betekent dat God ons tot de door Hem bepaalde bestemming brengt. Zondigen is het doel missen. Zegenen is precies het tegenovergestelde, namelijk het doel bereiken. De weg waarlangs dat gebeurt, kan een moeilijke zijn. De leiding en de zorg op deze weg worden in de zegen gegarandeerd.

We mogen verband leggen tussen deze woorden en de zegen die we 's zondags ontvangen, als de gemeente na de kerkdienst de wereld wordt ingezonden. Die zegen is de bevestiging, zo u wilt het verlengstuk, van de zegen die Jezus bij Zijn hemelvaart heeft uitgesproken. Hij gaat door met zegenen – dat is de actualisering van Zijn belofte om heilzaam bij Zijn discipelen te zijn.

De zegenende handen van onze Heiland vormen een eenheid met de woorden die Hij heeft uitgesproken. Die woorden worden in de zegen samengevat en bevestigd. Daarom zullen we op deze dag in het bijzonder, maar ook op andere dagen denken aan Zijn zegenende handen. Daarin komt de genade van het verlossingswerk naar ons toe. Daarin komt Hij Zelf naar ons toe. Ik ben met u al de dagen – zegenend!

Dr. W.H. Velema (1929 – 2019),
uit: "Heft uw harten omhoog."

Uit de inhoud

Twee heilsfeiten krijgen aandacht. De hemelvaart van Jezus en de uitstorting van Zijn Geest. Die twee zaken zijn aan elkaar verbonden. En ze staan niet op zichzelf. Zonder Jezus' kruisiging en opstanding zou er geen sprake zijn van een vervolg. Dus het zijn allemaal onderdelen van Gods heilsplan. We hopen dat de overdenking hiervan tot zegen en bemoediging mag zijn. Want in de wereld is er steeds meer sprake van oorlogen, geweld en wetteloosheid. Te midden van alle geopolitieke spanningen verzekeren de heilsfeiten ons dat Christus regeert en Zijn Koninkrijk komt zeker!

Ds. J.P. Boiten

Maar nu komt het aan u....

Job is een gezien man. Niet alleen bijzonder rijk en welgesteld, maar ook bijzonder sociaal ingesteld. Een man met een groot invoelend vermogen naar zijn medemens. Als hij merkte dat mensen het moeilijk hadden en een diepe weg moesten gaan, had Job er oog voor. In woord en daad hielp hij waar hij kon. Mensen die het niet meer zagen zitten wist hij op te beuren. Hij kon het natuurlijk makkelijk doen vanwege zijn positie en rijkdom. Maar hij deed het dan toch maar. Bovenal in geestelijk opzicht was hij je tot een leidsman en wees hij op de Heere, bij Wie er hulp en uitkomst was. Groter dan de Helper is de nood toch niet?,

HEMELVAART

Ten hemel vaart Gij op, o Jezu, om een stede*
voor mij in 't paradijs bij U te maken rede**
En ik lig hier alsnog (en is het niet een schand?)
en denk niet aan mijn huis noch aan mijn vaderland.
Ik heb alree geleefd veel langer dan mijn Heere,
't is immer eenmaal tijd dat ik mij opwaarts kere.
O ziele, vliegt omhoog; o aarde, neem het lijf,
Want Jezus, dunkt mij, roept waar ik zo lange blijf.

Jacobus Revius (1568 – 1658)

* = plaats, plekje

** =gereed maken

zo sprak hij dan. Hij nam je bij de hand en wees je op de Heere, Die krachtig bevonden was een Hulp in benauwdheden te zijn. Maar wat is er in korte tijd veel veranderd. Job kreeg opeens tegenslag op tegenslag. Alles werd hem uit handen geslagen. Zijn bedrijf en gezin werden tot de grond toe afgebroken. Eerst mocht hij dwars door alles heen nog geloofsmoed en kracht ontvangen. Heerlijk getuigde hij van Gods genade en goedheid. Hij mocht de Heere overhouden. Maar toen een vreselijke ziekte zijn lichaam teisterde, kwam hij op de ashoop terecht. Zelfs zijn vrouw valt hem af. Drie vrienden van Job weten niet wat ze zien. Het is niet om aan te zien. Maar wat gebeurt er na zeven dagen van zwijgen en aanstaren? Job zegt : 'Was ik maar nooit geboren.' Was ik maar tijdens de zwangerschap gestorven of direct na mijn geboorte overleden; dan had ik dit niet allemaal mee hoeven te maken. Dat was veel beter geweest.'

Tegen die achtergrond gaat Elifaz met zijn vriend spreken. 'Hoe is het toch mogelijk, Job', zo vraagt hij. 'Anderen altijd zoveel steun gegeven, je wist met de moede een woord ter rechter tijd te spreken. Maar nu komt het aan u....en nu is er niets meer met je te beginnen. Nu zit je zelf totaal aan de grond. Waar blijft je nu met je goede raad en troost waarmee je anderen hielp? Je wist het toch zo goed te zeggen? Deed Job er verkeerd aan om anderen zo te benaderen? Nee, natuurlijk niet. Het is nooit verkeerd om een goede leidsman te zijn voor een ander die in moeite verkeert. Het is nooit verkeerd om op de Heere te wijzen, bij Wie hulp en heil is te verkrijgen en van Wie we het mogen verwachten. Welkgelukkig is hij, die de God Jakobs tot Zijn hulp heeft en

wiens verwachting op de Heere zijn God is. Elifaz weet in de deze woorden de spijker op zijn kop te slaan. Al merk je direct dat hij nu niet bepaald aanvoelt was er in zijn vriend omgaat. Sarcasme en spot klinkt duidelijk in zijn opmerking door. Het is beter te vergelijken met het strooien van zout in open wonden. Maar zijn woorden tonen wel aan dat het heel anders wordt als je er zelf mee te maken krijgt. Je kan vaak makkelijk wat zeggen, met de beste bedoelingen overigens, terwijl je toch niets van de ander aanvoelt. Het is ook altijd een heel persoonlijke zaak. Maar spreken over en inleven van is een groot verschil. Je moet er eerst zelf maar eens mee te maken krijgen. Het moet maar eens op je zelf aankomen. Dan wordt het vaak heel anders.

‘Als u aan het eind van de week even een afspraak maakt met de secretaresse, dan hebben we alle uitslagen binnen en staat alles op een rijtje, zodat ik u de uitslag kan geven’, zo zei de dokter. “Kan er dan nog wat aan gedaan worden, denkt u? Een operatie of medicijnen?”

De dokter durfde er niet op in te gaan en wilde voorlopig nog geen uitspraken doen zolang het onderzoek niet afgerond was. U kreeg het gevoel dat het nog alle kanten uit kon. Toch voel je het zelf het best. Eem onrust maakt zich van je meester. Als er gevraagd wordt naar wat de dokter zei, hoor je jezelf iedere keer weer zeggen dat het nog niet bekend is. In je gedachten ben je er steeds mee bezig. Misschien valt het allemaal nog wel mee. Maar als je opeens die akelige pijn weer voelt, wordt het weer anders. Misschien is het goed om er even niet aan te denken en in iets anders wat afleiding te zoeken. Zo verstrijken de dagen en breekt de dag aan waarop de afspraak bij de dokter is gemaakt. had je in de gaten dat je die middag de laatste patiënt van de dokter was? Hij had er rekening mee gehou-

den dat het wel eens een slecht-nieuws-gesprek zou worden, U ook?

Je verzuchting is : “Heere, geef dat het mag meevallen...”Is het eigenlijk niet overbodig om dat te vragen wanneer je weet dat de uitslag inmiddels al vaststaat? Je kunt het niet laten, immers bij de Heere is geen ding onmogelijk. Hij zegt toch dat we Hem mogen aanroepen in de dag der benauwdheid?

Ds. A. van de Weerd (1942 – 2023), uit :
“slecht nieuws, goede boodschap.”

PINKSTEREN

Gedenkend weer het Pinksterfeest:
God deed Zijn Geest neêrdalen,
Vragen wij : Geef ons door Uw Geest
Dat wij ervan uitstralen.
Geef dat wij ook zo zijn doordrenkt
als zij die profeteerden
door Uwe Geest, die Gij ons schenkt
en dat wij het ook leerden:
De Liefde hield hen allen saâm!
Wil ons die Liefde schenken,
zodat wij allen in Uw Naam
en Geest aan Pinkst'ren denken.
Eendrachtig waren zij bijeen,
vol vuur Uw Naam belijdend!
Wij voelen ons zo veel alleen,
de naaste vaak benijdend!
Wij bidden Heer', wil met Uw Geest
ons toch geheel verwarmen.
Doorstróóm ons als op 't Pinksterfeest.
Neem ons in Uw erbarmen!
Laat ons getuigen van Uw Naam
en niét van onze wegen.
Leer ons die Ene Weg slechts gaan!
Uw Geest zij ons tot zegen!

A.H. Deurloo-Noorlander

Pinksteren

“Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken?”

Hand. 2:7b

De heilsfeiten

Daar staan wij verbaasd bij te kijken. Dat is geen wonder. Want wat er dan gebeurt, kan geen mens. God is dan aan het werk. Wij kunnen er met ons verstand niet bij. Bij de Hemelvaart van Jezus niet. Bij Zijn opstanding niet. Bij Zijn kruisiging niet. Evenmin bij Zijn menswording. Verbazing, ontzetting, verbijstering alom. De heilsfeiten hebben iets verbijsterends. Zij gaan helemaal buiten ons om. Dat is op Pinksteren niet anders. De toeschouwers raken in extase. Zo staat het er letterlijk. Zij horen wel zoiets verbazingwekkends. Zij kunnen er met hun verstand niet bij.

Verbazingwekkend

Wat is er op Pinksteren dan zo verbijsterend, zo verbazingwekkend? Het spreken van de apostelen in allerlei talen. Hoe is het mogelijk dat déze mannen dat kunnen! Daar kunnen zij nooit voor geleerd hebben. Want zij komen uit Galilea. Wie uit Galilea komt, kan niet zo spreken. Wie uit Galilea komt, spreekt geen vreemde taal. De taal van de Galileeërs is plat. Zij spreken hun dialect. Immers, Galilea en zijn inwoners staan niet hoog aangeschreven in die tijd.

Een volk in duisternis

Zo noemde Jesaja de Galileeërs. Juist dát volk zal een groot licht zien. En ze hebben het gezien toen Jezus Zijn werk daar begon. Toen Hij de zieken genas. Toen Hij andere wonderen deed. Juist in Galilea. Juist in dat verachte gebied. Daar is Jezus opgegroeid. Aan ons in alles gelijk, maar zonder zonde. In dat verachte gebied

woonde Hij. Daar liet God Zijn Zoon opgroeien en wonen. God kijkt om naar het verachte, naar het achtergestelde. Juist aan zulke mensen kan Hij Zijn genade kwijt. Juist daar vindt Zijn Woord ingang.

In onze eigen taal, van Wie hebben zij dat?

Dat kunnen zij nooit van zichzelf hebben, denken ze in Jeruzalem. Nee, dat hebben die mannen niet van zichzelf. Dat hebben zij van God. Dat doet de Heilige Geest in hen. De Heilige Geest zorgt dat de grote werken van God gehoord worden door iedereen. Dat is hard nodig, ook vandaag. Want alle mensen moeten het Evangelie horen. Vandaar dat talenwonder. De Heere schakelt daar mensen voor in: taalgeleerden, maar ook anderen. Ook u, jou en mij!

Het werk van de Heilige Geest

Als de Heilige Geest in ons werkt, gaan we dingen zeggen op een manier die je niet voor mogelijk houdt. Dat is de buitenkant van de zaak. Maar die buitenkant heeft een binnenkant. Ook die binnenkant is veranderd. Ook dat doet de Geest van Pinksteren. Dan gaan we dingen zeggen waarvan de mensen zeggen: Wat is die man, die vrouw, die jongere veranderd! Als je eens wist wie hij/zij eerst was ... En nu horen wij nota bene hen spreken over de grote werken van God. Ook dat is verbazingwekkend. Het is iets nieuws dat ook in 2025 gehoord moet worden, omdat het wordt verkondigd.

ds. J.M. van Wijk, Sliedrecht

De genade gods niet tevergeefs (8)

“En wij als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs mocht ontvangen hebben.”

2 Korinthe 6 : 1

Maar indien het Woord van God waar is, dan zijn hun verwachtingen vals. Zij vertrouwen op zichzelf, terwijl de Schrift zegt: ‘Uit de werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden’. Zij bouwen op een zandgrond. Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, zegt Jezus; niemand komt tot de Vader dan door Mij. Een eenvoudig geloof in het bloed van Christus is het alfabet in de school van het christendom. En indien uw overtuiging u nooit daartoe brengt, dan is het duidelijk dat gij iets op de bodem van uw hart hebt liggen dat gij niet hebt opgegeven, en dat is: hoogmoed.

Er kan geen ware bekering zijn zonder het geloof. Ge moogt uw oude gewoonten wegwerpen, zoals de slang zijn huis wegwerpt doch zo gij niet in alles rust op het Lam Gods, dat de zonde van de wereld wegneemt en ernaar uitzielt om behouden te worden door een eenvoudig geloof in Hem, dan kunt ge wijs zijn in uw ogen, maar ge zijt toch onwetend van de Fontein en de Wortel; van de Alfa en de Omega, van het Begin en het Einde, van de Eerste en de Laatste van alle ware godsdienst des Evangelies. Ge kunt ons vertellen dat ge u zelf bekeerd hebt, doch zo gij tegelijkertijd niet Christus hebt aangegrepen, dan hebt ge tot hiertoe de genade Gods tevergeefs ontvangen.

Eindelijk, er kan geen twijfel over bestaan dat zij, die de heiligheid niet najagen, die er niet naar streven om hun Heere te verheerlijken met ziel en lichaam beide, de genade Gods tevergeefs ontvangen hebben. Omtrent alle andere mensen kunnen

wij niet met zekerheid beslissen; maar omtrent degenen waarvan wij melding gemaakt hebben, is het duidelijk. Aan hun vruchten zult gij hen kennen. De vrucht des Geestes is liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, weldadigheid, geloof, zachtmoedigheid, gematigheid. En zij die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden. Zij, die ware gelovigen zijn in de Heere Jezus, beminnen het om de voetstappen van hun Meester te drukken en van Hem te leren, en pogen hun gewoonten en humeur, zoveel als mogelijk is, aan Hem gelijk te zijn. Ik kan nooit geloven dat mannen en vrouwen, die de Naam van Christus op hun lippen nemen, en evenwel Zijn wil veronachtzamen, van Hem spreken terwijl zij Hem tegenstaan, van geloof praten terwijl zij duidelijk niet geloven, van bekering gewagen terwijl zij onboetvaardig voortgaan, over een hemels leven praten terwijl zij vleselijk zijn – ik kan nooit geloven dat de zulken om al hun mooie woorden part noch deel zullen hebben in het Koninkrijk Gods. Zij zijn gelijk wegwijzers: zij wijze de weg naar Sion, maar zij zelf komen er niet één klein stukje dichterbij. Zulke mensen bouwen met hun lippen, maar breken af met hun leven. Zij waarschuwen anderen voor de hel, en evenwel zijn zij zelf op de hoofdweg ervan. Ik lees dat Christus Zijn kudde verlost van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk reinigt, ijverig in goede werken.

J.C. Ryle (1816 – 1900), bisschop in de Anglicaanse kerk, uit : “Komt tot Mij”.

De zomer komt in het zicht ...

de lentezon heeft al volop geschenen, ik hoop dat u ervan genoten heeft. Omdat we voor de zomer staan, die we hopelijk allen zullen beleven, wil ik toch weer een artikel over de warmte schrijven. Voor sommigen zal het bekend zijn, voor anderen missen een 'opfrisser'. Ik vond op internet vijf vragen die door een geriater Rikkter, verbonden aan het Radboudziekenhuis, beantwoord zijn. Deze heb ik iets aangepast, maar de kern is gebleven.

1. Waarom is het belangrijk om extra aandacht te besteden aan de hitte en ouderen?

Ouderen blijken al jaren de meest kwetsbare groep tijdens hittegolven.

Daarom is het belangrijk om extra aandacht aan mensen van 75 jaar en ouder te schenken, zeker als ze ook een ziekte hebben waarvoor ze in een ziekenhuis behandeld worden. Na een behandeling volgt thuis of in een verpleeghuis nog een kwetsbare herstelfase.

2. Wat gebeurt er met het ouder worden met het aanpassingsvermogen aan hitte?

Gemiddeld wordt bij het ouder worden de 'thermostaat' minder gevoelig en de 'airco', om het lichaam af te koelen, minder effectief. De thermostaat reageert dus minder snel op temperatuurstijging en zet de airco minder snel aan. Die airco of koudepomp wordt gevormd door de bloedvaten in de huid, hart en longen en het waterreservoir in het lichaam. De bloedvaten zetten niet zo goed en snel meer uit met de jaren en hart en longen hebben minder reserve. Het transpireren neemt ook niet zo snel toe en oudere mensen hebben wat meer isolerend onderhuids vet. Dat alles maakt de

veerkracht alleen al door verouderingsprocessen minder.

Komen daarbij ook nog ziekten - en 70% van de mensen boven de 75 heeft meerdere aandoeningen - dan neemt het risico op hittestress en hitte-uitputting in hoge omgevingstemperatuur verder toe.

3. Utdrogen is een veel voorkomend verschijnsel bij ouderen. Hoe komt dat?

Utdrogen komt vaker voor bij het stijgen van de leeftijd door verminderd dorstgevoel, een lager watergehalte van het lichaam en nieren die minder goed water vasthouden. Zo bestaat een jongere persoon voor 65% uit water en een oudere slechts voor 50%. 2 liter waterverlies heeft op een oudere dus veel meer impact. Het is daarom zinnig inname van een bepaald volume aan koele drank af te spreken per dag met uzelf of uw naaste (minstens 2,5 liter in een hittegolf), uw gewicht constant te houden tijdens een hittegolf en goed te letten op ademende kleding en het koel houden van de omgeving.

4. Wat kunnen ouderen en hun naaste het beste doen bij hoge temperaturen?

Bij hoge buitentemperatuur is het verstandig een koele schuilplaats te zoeken. Dat kan uw eigen huis zijn, maar soms is een ander onderdak beter. Zorg daarbij voor goede luchtstroom, met name ook 's nachts.

Bij een koele temperatuur slaapt u veel beter (streef naar ongeveer 15 graden) en verliest u minder vocht door transpiratie. Een airconditioning is het beste, maar een ventilator kan ook al helpen, en houdt de gordijnen dicht tegen de zon.

5. Zijn er medicijnen tegen hittestress?

Hoewel er wel onderzoek naar wordt gedaan, zijn er nog geen effectieve geneesmiddelen die de nadelige gevolgen van hittestress verminderen.

Het kan wel zinnig zijn wanneer u, als oudere persoon, veel geneesmiddelen gebruikt om hier kritisch naar te kijken met uw behandelend arts. Plastabletten kunnen vaak tijdelijk wat minder hoog gedoseerd worden, doordat u door transpiratie meer vocht verliest. Soms kunnen ook andere geneesmiddelen tijdelijk in dosering verlaagd worden (bijvoorbeeld lithium

en andere psychofarmaca). Het is dan wel goed het gewicht te volgen; meer dan 2 kg afvallen of bijkomen op een dag is vaak reden om de medicatie weer aan te passen. Maar bel hiervoor altijd even naar de huisartsenpraktijk!

Tot zover de geriater. In het volgende artikel hoop ik er nog wat verder op in te gaan. Want wandelen in de zon of een ritje in uw rolstoel of scootmobiel is in de zomer ook altijd fijn én belangrijk!

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. J.P. Boiten,
Christ. Geref., H.I. Ambacht
Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Ds. J.C. den Ouden,
(HHK) Sint Maartensdijk
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd), Kesteren

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder, PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis, (Christ. Geref.),
Goedereede

Dr. A.A. Teeuw, PKN (hervormd),
Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net.

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl